

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. «GORENJEČ» stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravništvu.

Pridi sv. Duh!

«Kadar je bilo petdeset dni (po veliki noči) dopoljenih, bili so vsi apostoli skupaj na tistem mestu. In vstal je nanagloma z neba šum, kakor prihajajočega silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In prikazali so se jim razdeljeni jeziki kakor ognji, in je sedel na njih slehernega. In bili so napolnjeni vsi s sv. Duhom, in so jeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dal izgovarjati.»

Kmalu bo dopoljenih 2000 let, kar je jela izgubljati rimska kultura — kakor mnogo poprej grška — svojo življensko moč. Ne da bi bila ob veljavo, vsaj tvorijo ostanki grške in rimske kulture, kar se jih je rešilo, še danes temelj vsega našega izobraženja. Akoravno so bili rimski cesarji še skoro vsemogočni, četudi so bili njih vojskovodji zmagoviti po celem svetu in so spravljali bogove vseh podjarmljenih narodov v Rim, izgubila je vendar ta svetovna država življensko moč — preživela se je. Odrevenelo človeštvo pa je hrepenelo po rešitvi, kakor hrepeni od suše razpokana zemlja po blagodejnem dežju. In to rešitev je prinesel Sin božji, ki je bil za svoj nauk križan na Golgati. Takrat se je začela v zgodovini pisati ne samo nova stran, ampak nova knjiga. Kristov nauk je popolnoma preporodil vesoljni svet. Omehkuženo in obupano človeštvo je dobilo nove, zdrave krvi, novih življenskih sokov, predrugačilo se je svetovno naziranje, rodbinsko življenje, premenilo se je docela razmerje med člani tistega naroda, premenilo razmerje narodov in držav med sabo, premenilo posebno naziranje o vrednosti in poklicu človeka. Nastali so — po raznih in hudih borh sicer — tisti organizmi, katere imenujemo krščanske drž.

In ta epohalni pojav, ta čudovita, vesoljni svet obsegajoča sila, ta elementarna moč krščanstva se nam zrcali iz besedi apostolskega dejanja, ki smo jih postavili na čelo teh vrstic.

In najmogočnejši izraz krščanstva je katoliška cerkev s svojim vidnim poglavarjem v Rimu.

Če je pa temu tako, nastane po vsej sili vprašanje, kako je mogoče in kako je moglo priti tako daleč, da je nastala pri nas na Kranjskem, kjer smo si vendar vsi

bratje po krvi in po veri, do one mrznje, do onih političnih bojev, v katerih se izrabljajo najboljše moči, katere bi nujno potrebovali na kulturnem polju in ki zastrupljajo vse razmere.

Ves izobraženi svet je edin v tem, da je sedanji papež Leon XIII. ena največjih zgodovinskih prikazni devetnajstega in dvajsetega stoletja. Navadni klerikalni krogi radi povdarjajo parolo, da sta prestol in oltar nerazdružljiva pojma. Ali ko se je pred 30 leti zrušil Napoleonov prestol, ko je potem francoska ljudovlada prebolela prve otročje bolezni, ko je ginilo vedno bolj upanje, da se v Parizu zopet ponovi kraljevi ali cesarjevi prestol, bil je Leon XIII. sam, ki je namignil francoskim škofom, naj gledajo, da bodo izhajali z ljudovlado.

Kot politiki klanjali so se temu papežu najmočnejši vladarji in najslavnejši državniki, če so bili tudi nasprotniki rimske stolice.

In njegove enciklike? Te imajo zgodovinsko vrednost in trajno veljavo. V eni teh slavnih enciklik povdarjal je ta duševni velikan, da zastarela hierarhija katoliške cerkve potrebuje vsaj ene kapljice demokratičnega olja — da naj gre duhovščina med ljudstvo.

In kako se izvršujejo te velike ideje pri nas? V Ljubljani so pismouki, ki menijo, da delajo v smislu tega velikega papeža, če učijo lemenatarje, da, kakor hitro dosežejo 24. leto in pridejo na deželo, vedo vse in smejo komandirati vse; da imajo ne samo učiti ljudi, kako se pride v nebesa, ampak da imajo tudi odločevati, kaj naj ljudje jedo in pijo, kako naj se oblačijo, kje naj kupujejo, kje prodajajo, koga smejo voliti v občinski ali cestni odbor, v deželni ali državni zbor in kje naj imajo shranjen svoj denar. Tam so pismouki, ki menijo, da delajo v smislu Leonovih nazorov, če pošljejo Gostinčarja v Vevče pridigovat tamošnjim delavkam, če si, četudi na up, naroče zastavo, na kateri je naslikan sv. Mihael, ali če bero sicer vsega spoštovanja vrednim smodkaricam ljubljanske tobakarne sv. mašo na Šmarni gori. Ti ljudje menijo, da posnemajo rimski «indeks», če nam, kakor bi rezali kruh mladim šolarčkom, hočejo ukazovati, katere politične liste smemo brati in katerih ne, kakor da bi kaj takega ne mogel presoditi vsak polnoleten državljan.

In če pri tem umevanju in tolmačenju visokega stremljenja rimskega papeža nastane odpor, če se raz-

mere poostre, če postanejo celo neznosne, če pripeljejo do Goč in Dramelj, potem začudeno z belim gledajo proti nebu in pravijo: vsega so krivi liberalci, ne bo prej miru, da pobijemo vse.

Nekdaj — in od tega še ni preteklo toliko let — bili so naši dušni pastirji kot vodniki potovalcev po visokih gorah. Niso gledali samo, kaj imajo ti v torbah, ampak pri vsakem počitku opozorili so potnike na naravne krasote, na mesta in jezera in doline, ki se vidijo iz dotičnega kraja. Če pa motrimo večino današnjega naraščaja, imamo vtis, ki ga napravijo barantači z vžigalicami, pipci, nožiči in enako ropotijo. Če ni kakih volitev, napravijo ti ljudje sploh vtis, kot bi bili brez posla. Kakor hitro pa se razpišejo kake volitve, so na nogah, oborože se z bojnim kopjem in toliko imajo opravila, da je dan prekratek. Da, celo do tega je moralo priti, da se je javno pretilo, da se bodo političnemu nasprotniku odrekla svetotajstva ob zadnji uri. In ni se ganila cerkvena oblast pri takem početju!

Kdor resno razmotriva te žalostne razmere, znal bi domnevati, da je to simptom, da se je že preživela moč krščanstva. Kajti tajiti se ne da, da se v današnjih razmerah profanira krščanska ideja tam, kjer bi se imela gojiti v prvi vrsti. Mi nimamo te bojzani. Krščanstvo je ustanovil Sin božji in mu prerokoval večnost. Zaradi tega smo mnenja, da so to le lokalne, bolesterne prikazni, ki organizma ne bodo ugonobile, četudi ga znajo začasno znatno oškodovati.

In ko se divimo neskončnim čudesom zopet probujene in vnovič procvele narave, ko smo na tem, da se veselimo enega izmed najlepših praznikov katoliške cerkve, Binkošti, kličemo iz dna srca vsem svojim bralcem in bralcem: pridi, pridi, sv. Duh!

Naš hišni davek.

Piše Š.

I.

Gotovo je ni stroke javnega prava, ki bi bila splošno — tu rabimo najmilejši izraz — tako malo priljubljena, kakor ona, ki določa, koliko svojega dohodka ali celo

PODLISTEK.

Slikar.

Spisal Molislav.

III.

Prišel je konci mesta. Široke blatne ulice, tla črna vsled dima bližnjih tvornic, tuintam kaka hiša. V daljavi se sliši šumenje vode.

«Še nekaj trenutkov in vse bo končano!»

Stal je na mostu.

«Z očmi valov globoko brezno meri, strašne mu misli rojijo po glavi, življenje misli vzeti si v slepi veri.»

Votlo je bučala reka doli pod njim, šepetajoč mu na uho: «Skoči sem doli, pridi k meni. Tu bo končano vse zlo, vse strasti, vse nadloge, vse, kar te sedaj muči, ti greni življenje. Kako krasno bo spavati v mojem mehkem naročju, v kristalni moji palači. Za tovarišice boš imel ribe, ki ti bodo stregle na vsak tvoj migljaj. Le sem doli. Samo majhen skok in končano bo vse gorje.»

Strastno je poslušal te besede, že je hotel objeti hladne valove.

V tem se spomni svoje žene, svoje drage — Vide.

premoženja moraš prepustiti državi, z drugimi besedami davčno pravo. Če si koga razžalil ali se celo spozabil, da si kalil mir v sladkih sanjah zibajočih se meščanov in ti je potem strogi varuh postavil naložil večjo ali manjšo denarno kazen, no, v božjem imenu! Vse se prestane, morebiti se celo ob priliki malo pobahaš, češ, «saj 'mamo» —. Le, kadar se oglasi država in, četudi ne tako uljudno, pravi: «Stoj, prijatelj, ti zahtevaš od mene cest, železnic, vodovodov; bodi tako prijazen in prispevaj po svojih razmerah, saj imaš — le takrat je večinoma jeza v srcu in na jeziku, v žepu pa kača.

Poiskati in obrazložiti vzroke tej zanimivi prikazni, to presega meje te razprave. Vzdržati se pa ne moremo, da ne bi per summa capita pripomnili sledečega: V poštev pride marsikaj in ne v zadnji vrsti spoznanje — posebno po naših krajih, da je to, kar «kupimo» od države, včasih malo predrago plačano. V tisti ali še večji meri pa pride v poštev pendant tega spoznanja, t. j. pomanjkanje čuta za potrebo in korist onih državnih naprav, katerih dobredelnega vpliva posameznik ne more preračunati natančno na vinar. Morebiti bi tudi lahko rekli: pomanjkanje treznega patriotizma, ki je lasten le politično zavednim in discipliniranim narodom. Večina vidi le do svojega plota, dalje pa ne sega naš pogled.

Tudi s tem je treba računati, da je odmera davkov še do zadnjega časa ležala v rokah osovja, kateremu je nedostajalo potrebne znanstvene in družabne izkazbe, dvojno potrebne za uradnika, ki tako globoko kot davčni inšpektor mora in mora poseči v gospodarsko življenje. Da dalje dejanska potreba, izvirajoča iz momentov velike in male politike, nikjer, najmanj pa pri nas v Avstriji, ne zaostaja za drugimi razlogi, ni nam treba še posebej povedati.

Zelo važen vzrok pa je skoro neverjetna nevednost v davčnih stvareh, in sicer ne samo v nižjih, marveč tudi precej v visoko stoječih slojih. Davčni zakon je mnogim knjiga z devetimi pečati, in dočim le predobro čutimo pezo davčnih dolžnosti, pravic, ki stoje tem dolžnostim nasproti, nič ali le slabo poznamo. In vendar so to tehtne pravice, ki morejo, rabljene o pravem času in na pravem mestu, zdatno olajšati davčno breme. Kakor nobena stvar na svetu, tudi ta nevednost ni samo slučajna: nekaj deluje morebiti še spomin na one temne čase, ko se je jemalo, kjer in kar je bilo dobiti, izvzemši takrat izključno še vladajoče privilegirane kroge, nekaj dejstvo, da davčno pravo niti v teoriji, t. j. na visokih šolah, niti v praksi še ni pripoznano kot enako in polno-

«Kaj bo počela, ako me ne bo? Kdo bo skrbel zanjo? In kaj bo rekla zvedevši mojo žalostno smrt? In če ne umrjem? Kaj potem? Saj ji ne morem pomagati, saj je ne morem rešiti bede, ji lajšati življenje. Nasprotno, gledati bom moral, kako bo trpela, počasi hirala, slednjič zvenela ter se posušila.»

Enake misli so ga mučile in vse njegovo življenje mu je stalo pred očmi. Brezkrbna mladost, katero je preživel na ljubem domu, potem šolska leta, gimnazijska, akademijska in sedanja. Prej življenje polno veselja, brezskrbnosti in zabave — a zdaj skrb, obup...

Dolgo je slonel ob ograji ter zrl temnozeleno, počasi valečo se vodo. V srcu je bil grozen boj, ali bi končal svoje življenje, ali bi ga nadaljeval. Srd, napolnjujoč mu dušo in bolester za obstanek prignala sta ga slednjič do obupa, do — smrti.

Stopil je na ograjo. Še nekaj trenutkov in zagrnili so ga temno zeleni valovi — — — — —

Zategnjeno je bila ura v bližnjem stolpu in veter je potegnil močnejše. Sredi temne reke pa so se igrali valovi z mrtvim truplom slikarjevim, pojoč mu smrtno pesem...

* * *

pravna disciplina, dasiravno se, če nas vse ne moti, bližamo temu cilju; slednjič je pa treba pomisliti, da imaš v davčnih stvareh opraviti s tako množino tako mnogovrstnih starih in novih, razumljivih in tudi nerazumljivih določeb, zakonov, naredeb, patentov i. t. d., da moraš imeti mnogo dobre volje in precej potrpežljivosti, če si iz te zmesi hočeš napraviti vsaj površno pregledni sistem. Davčni zakon od leta 1896 je napravil vsaj v enem oziru red, naloga bodočnosti je, da spravi še druge ostanke prejšnjih časov s pota in jih nadomesti z novimi določbami.

Z zgornjimi opombami smo se precej oddaljili od svoje prave naloge. Smatrali smo jih pa za potrebne, ker smo hoteli namen in — upamo, da se nam ne vzame za zlo — tudi pomen te razprave nekako utemeljiti. In ta je naslednji:

Pokazati na polju direktnih davkov pot, vodečo do cilja, na katerem ne vlada neomejeno ne $\dagger\dagger$ davčni inšpektor, ne oni nikakor redki davkoplačevalec, ki si komaj prisluži toliko, da vsaki dan obišče našega prijatelja Petra, ki ima komaj toliko, da gre vsako nedeljo, n. pr. k Francku i. t. d., kljub temu ali vsled tega pa komaj komaj plačuje svojo desetino. Ne ta, ne oni ne vladata tamkaj, marveč zakon, postava. Svojo namero izkušali bomo izpeljati v kolikor mogoče poljudni, obenem pa taki obliki, ki utegne i one zanimati, ki prenese tudi po učenosti dišeče trakta⁴. Dosegli bi radi s tem dvoje: Pomagati davčnemu zavezancu, kjer se mu res krivica godi, t. j. če se ravna z njim proti postavi, na drugi strani pa omejiti število onih brezplodnih pritožeb in rekurzov, ki provzročajo le troške, sitnosti in slabo voljo, če, bolje: ker ne pomagajo. Posebno na tem polju — provincijalni advokat se še malo peča s takimi stvarmi — cvete zakotnim pisacem pšenica, ki bi bila vredna boljših delavcev.

Odbrali smo si za prvo hišne davke, če nam bo pripuščal čas in posebej še, če se bomo prepričali, da je bila ta razprava kolikor toliko dobro došla, bodo sledile še druge.

Politika hinavščine.

Konec.

Hinavščino so uganjali liberalni poslanci tudi v hrvatsko-slovenskem klubu na Dunaju, dokler jih niso «tovariši izvohali in pognali», trdi «Slovenski List». Hinavščino uganjajo še sedaj člani slovenskega centra, to trdimo mi. Dr. Tavčar ni hinavec, kakor dr. Ploj, ker je sam šel iz kluba.

Izjemoma enkrat «Slovenski List» odkrito pripozna, da si želi, da bi se sedaj odprle vse zatvornice zasramovanja duhovnov in vprizorila najbolj divja gonja zoper vero in v prospeh liberalne misli. To je hinavska želja

Drugi dan so prinesli časopisi naslednjo notico: «Slikar Koren si je zaradi neugodnih razmer vzel življenje. Skočil je v vodo. Bil je nadarjen umetnik. Lahka mu zemljica!»

Svet je sodil tako in prav je imel.

Prigodbe nekdanjih časov

opisuje Matija Bobnar.

V letu

II.

1727 zopet misijon po Kranjskem. Vodili so ga trije jezuitje. Na Homu so bile duhovne vaje osem dni; bilo je mnogo mnogo ljudstva, tako da so jih izpovedali in obhajali 11.000. Potem je bilo po Gorenjskem delovanje: v Kranju, Lescah, Loki, Železnikih, na Igu, na Vrhnikih in 27. oktobra v Idriji. Koncem prejšnjega leta je papež Benedikt XIII. proglasil osem svetnikov, in sicer: sveti Tomic, veliki škof limanski, sv. Jakob od Mar., sv. Nežo Pol., sv. Peregrin iz reda slub. M. B., sveti

klerikalcev, da bi potem mogli z zavijanjem krščansko katoliških oči kazati na razdivjanost liberalcev in opravičevati s tujim grehom svoje grde nakane. In glej, še «Slovenski Narod» se ni vsedel na te prozorne limanice. Pisava njegova je odslej še dostojnejša in mirnejša, kot je bila pred dozdevnim porazom dr. Tavčarja in njegovih treh somišljenikov. Bomo videli, ali bodo imeli »Slovenec», «Slovenski List» in «Domoljub» toliko samozatajevanja po porazu dr. Žindre. Že pri manj važnih porazih jih je zapustila vsa razsodnost, da so pisali gorostasne budalosti, kakor ob razveljavljanju lanskih ljubljanskih volitev in nezakonitosti letošnjih. Župana Hribarja so hoteli onemogočiti in če velja srečo Ljubljane, če zadene našo stolico še hujski potres kako leta 1895.

Dalje pripozna «Slovenski List», da le zato tako strupeno in zbadljivo piše, da bi bili liberalni maliki prisiljeni odložiti politiko hinavščine in nastopiti proti veri kot vredni sinovi francoskih framasonov. «Zjasne se potem vremena »Kranjcem«. Ali ni to udarec po ustih «Slovenskega Lista», «Slovenca» in «Domoljuba», ki že več let trdijo, da liberalci bijejo boj proti veri, po tem tiskanem izreku jih pa hočejo klerikalci šele prisiliti, da nastopijo proti veri. Torej je bila dosedaj njihova trditev, da ga že bijejo, laž in obrekovanje. In vendar nihče ne reče: Confiteor.

Upati smemo, da se «slovenski narod odvrne od klerikalizma (ne od liberalizma, kakor zatrjuje »Slovenski List») še predno bo prepozno.» Odpad od Boga, na kar faktično, četudi prikrito, z vso silo dela klerikalizem (ne liberalizem), bi bil Slovencev prezgodnji grob. Tem stavkom v popravljenem besedilu sme vsak resničen domoljub z zaupanjem pritrdjevati. Molimo, da se to upanje čimpreje uresniči. Poraz dr. Žindre v državnem zboru naj nam bode dobro znamenje.

Kaj bo, kaj bo!

(Gospodarska in politična vprašanja z ozirom na kmeti stan.)

II.

Zdaj pa si še nekoliko bolj natanko oglejmo, kako izvršujejo naši klerikalci svoj političen program. Podjarmiti in popolnoma na svojo stran potegniti hočejo najprej našega kmeta, ker je ta izmed vseh drugih stanov slovenskega naroda še vedno najbolj neveden in neizobražen in še najmanj pozna spekulativno klerikalno politiko. Zato ga je tudi najlažje preslepiti. Ko bi bil naš kmet enkrat popolnoma v njihovi oblasti, izkušali bi z njegovo pomočjo preslepiti tudi druge stanovce, in njih cilj bi bil dosežen! Ker pa dandanes tudi slovenski kmet ni več tako neumen in podvržen vražam kakor nekdanj in ker so ga začeli nekateri naši rodoljubi poučevati in svariti v ta namen, da bi ga rešili iz njih krempljev, se je njihovo politično delo ustavilo in kljub svoji vse-

Janez od križa; dalje je bil proglašen sv. Frančišek Sal., sv. Alojzij Gonzaga in sv. Stanislav Kost. Posvečenje so obhajali z veliko slovesnostjo v Ljubljani očetje frančiskani od 24. do 31. avgusta, v Kamniku pa od 12. do 19. oktobra. Prišlo je veliko ljudi skupaj.

1732 zidali novo farno cerkev v Kamniku, tudi so znova zidali cerkev in samostan v Velesovem. To leto je bila nevarna živinska bolezen.

1740 nerodovitno leto, toča, lakota, draginja. Cesar Karol VI. umrl 20. oktobra. Marija Terezija mu je bila naslednica.

1741 hudo leto, draginja ne neha, hude vojske so se vnele in trpele več let na vse strani: z Rusi, Francozi, Angleži, Španci i. t. d. Mir so sklepali šele leta 1748. Ta leta (od 1741 do 1748) so bila razen šibe vojske sama bolj revna leta, razen leta 1747, ki je bilo neizrečeno rodovitno brez toče in brez slane.

stransko utrjeni organizaciji niso mogli ž njim dalje. Splošni klerikalni program je bilo treba torej spopolniti in predelati tako, da je ustrezal tudi krajevnim in časovnim razmeram. Voditelji naših klerikalcev so premišljevali in premišljevali, kako bi rešili svojo nalogo in zavoženo politično barko spet spravili v prejšnji tir. Nazadnje so bistri «katoliški» velikaši v Ljubljani vendar iznašli rešilno sredstvo. Vedeli so, da je naš kmet veren in pobožen in da hoče tak ostati tudi zanaprej. Zato so sklenili versko fanatizirati ga do skrajnosti ter z zlorabo vere in cerkvene oblasti pritiskati nanj in ga kriviti k najjudanejši pokorščini v vseh zadevah, med tem pa na zvijačen in sleparski način stegovati smeje roke po njegovem premoženju. Ko bi bilo to srečno preloženo v velikanske klerikalne shrambe, moral bi obubožani kmet ostati pokoren v klerikalnem jarmu, četudi bi morda prišel pozneje do zavednosti! V izvršitev teh naklepov začeli so ustanovljati nove bratovščine, politična in cerkvena društva, vpeljavati nove cerkvene svečanosti in večdnevne pobožnosti, prirejati vedno gostejše misijone i. t. d. tako, da bi kmet, kateri bi hotel zvesto slediti vsemu temu, bi večkrat ne imel niti toliko časa, da bi potolažil svoj kruleči želodec z jedjo, na delo pa bi še misliti ne smel. Brez dela pa ni jela, in sveti Pavel pravi: «Kdor ne dela, naj ne je!» Prižnice, kjer se je nekdanj oznanjevala božja beseda, in spovednica, kjer se je nekdanj vernikom delil mir in tolažba, porabljajo za svoje umazane politične agitacije in strašijo iz njih ljudi s hudičem in peklom, ker so čarovnice in gromade izgubile nekdanjo moč. Pri vsaki priliki in pri vsaki priložnosti in na vseh krajih tudi vpijejo, da je vera v silni nevarnosti, da hočejo domači in tuji neverniki podreti cerkve in pregnati božje namestnike in potem zatreti tudi druge vernike po besedah Kristusovih: «Udaril bom pastirja ter razkropile se bodo ovce!» Kmet, ki ne ve, kaj vse to pomeni, je ves zmeden in prestrašen in res misli, da se že bliža antikrist in da bode kmalu sodni dan. Vedno misli, kako bi obvaroval svojo dušo pred peklom ter cerkev in njene sovražnike pred grozovitimi neverniki; plazi se po cerkvah in okoli župnišč, daje za maše, misijone in vsakovrstne cerkvene zahteve, na svoje stanovsko delo in gospodarske potrebščine pa pozablja. Rad voli duhovne in njih privržence v vsa politična in gospodarska društva, v občinski odbor ter jih pošilja za svoje zastopnike tudi v deželni in državni zbor, da bi se ti tudi tam pogumno potegnili za vero, ki je v tako veliki nevarnosti! Klerikalni poslanci pa se potem v svojih listih in v državni zbornici zmagovito bahajo ter po ovinkih prete vladi: Glejte, toliko in toliko tisoč zavednega vernega ljudstva je nas volilo, dovolite nam še to in to, če ne, pa se bomo uprli s svojimi kmeti postavam. In zopet izdatno odebele njihove bisage, kmetu pa prineso, kadar se povrnejo lepo rejeni z Dunaja, nekaj blagoslovljenih podob, svetinjic in molkov, povrhu pa mu še obljubijo nebeško kraljestvo! Kdo bi se tožno ne nasmehnil tej za našega kmeta tako bridki, a resnični ironiji! Saj se še duhovniki sami na skrivnem smejejo, ker znajo tako zvito kmeta voditi za nos. Hočejo ga pa še bolj osmesiti in zato mu prepovedo pod smrtnim grehom še tisto malo zabavo, katero je dosedaj imel ob nedeljah s plesom, sami pa plešejo in prirejajo veselice v svojih «katoliških» gostilnah celo v adventnem in postnem času, a vse to zanje ni nič greh, četudi se okitijo z višnjevimi pentljicami! In kdor najbolj kriči zoper pijančevanje, poželjenje mesa in tujega blaga ter toži, da je vera v nevarnosti, tisti se po navadi najmanj brani takih reči in za vero se le toliko briga, kolikor se ravno mora radi službe! Ali ni to očitno norčevanje nasproti našemu kmetu?! Liste, ki na take reči opozarjajo nezavedne ljudi in jim s tem odpirajo oči, pa so naši duhovniki proglasili za brezverske in protiverske in pod to pretvezo njih branje prepovedali pod smrtnim grehom! Ali pa ni to res greh in zoper vero, če se v duhovniških listih nasprotne osebe tako grdo obrekuje in laže o njih, da mora obrekljivce še posvetna gosposka kaznovati in če take liste duhovniki našemu pobožnemu kmetu še vsiljujejo v branje, ni pa

nič greh in nič ne škoduje veri! Bil bi zopet velik neodpustljiv greh, ako bi se predrznil kaj takega premišljevat slovenski kmet, ki je določen za bodočega farovškega suznja! Saj je sedaj, kakor je razvidno iz zgoraj navedenega, greh vsaka reč, ki je škodljiva in neprijetna duhovnikom, in odpustek vse, kar je njim koristno in dopadljivo! To je sedanji katoliški napredek! Zato naj naš kmet tudi zanaprej lepo uboga svojega župnika in kapelana, da ne bode oviral tega, naši duhovščini tako potrebnega napredka ter se ne zameril svojima gospodom, ki tako očetovsko skrbita zanj! Kadar bode pa zopet treba nesti kake kronice v župnišče, a jih slučajno ne bo imel, na da pripisati svojo njivico k župnikovemu posestvu, drugič travnik, tretjič gozd i. t. d. Tako se bo njegovo posestvo zmanjševalo, župnikovo pa povečevalo. Ko nazadnje ne bo imel več zemljišča, ne bode mu več treba plačevati za šolo, ker od nikoder ne bode mogel dobiti denarja, ne bode mu več treba pošiljati otrok v šolo, ker teh več ne bode in tudi brezverskih časopisov se mu več ne bode treba bati, ker mlajši ljudje več ne bodo znali brati. Kako se morajo duhovni spoštovati, tega se bodo pa že otroci naučili v farovžu od kapelana, ki bode potem njih edini učitelj! Če žena ne bo imela kaj dejati v lonec, naj on njo in otroke popelje v tlako na obširno župnikovo posestvo, tam bodo dobili vsi zadosti dela, in dobri župnikovi ljudje jih bodo pošteno pogostili. Dali jim bodo otrobovega kruha, z lojem zabeljene kaše in dovolili jim bodo, da bodo smeli kolikor jim ljubo piti bistro vodico iz blagoslovljenega studenca na farovškem travniku! Tako bode pač srečni kmet vsak dan mogel zaslužiti s svojo družino potrebni živež, in greh bi bilo, ako bi odslej še kaj v skrbeh mislil na prihodnost ter povpraševal: Kaj bo, kaj bo! Se nadaljuje.

V Kranju, 25. maja.

Jugoslovanski napredni klub se je ustanovil dne 21. t. m. Temu klubu pripadajo štirje napredni slovenski poslanci: dr. Ferjančič, Gabršček, Plantan in dr. Tavčar — in dva srbska poslanca iz Dalmacije Kvekvić in Vujatović, Načelnik klubu je dr. Ferjančič, njegov namestnik Kvekvić.

Delegaciji. Državni proračun izkazuje skupno potrebščino 357,814.966 K, torej od lanskega več 780.260 K. Redna potrebščina vojne uprave znaša 275 milijonov, izredna 20, redna potrebščina mornarice 30, izredna pa 15 milijonov. Proračun bosanske vlade izkazuje 44 milijonov potrebščine in 263.000 K prebitka. — V političnih krogih se zelo opaža, da avstrijska delegacija ni volila v noben odsek dr. Šusteršiča. Slovenci so bili doslej vedno zastopani v najvažnejšem proračunskem odseku. Pravijo, da je tega kriva žindra. Cesar je vprašal Šusteršiča: «Kakšna bo letina na Kranjskem.» Bržkone so v visokih krogih dobro poučeni, kako se je dobro gnojilo s 16 — pardon 18odstotno žindro.

Iz Srbije prihajajo minuli teden kaj čudne vesti. Neprijatelji Srbije so nakrat zagnali vest, da srbska kraljica Draga ni bila v blagoslovljenem stanu, kakor je kralj Aleksander in ves srbski narod pričakoval, temveč, da ga je hotela oslepariti in podtakniti otroka svoje sestre. No, srbski kralj zaupa popolnoma kraljici Dragi, ki sedaj leži bolna. Torej je najbrž prav neumestno valiti na Srbijo nove škandale, in na vsak način je treba počakati, da se razjasne te stvari.

Bolgarski knez Ferdinand se hoče baje poročiti s princesinjo Ksenijo črnogorsko.

Dopisi.

Iz Gorij. Pod predsedstvom g. Vurnika in gg. župnikov Ažmana, Mraka in Oblaka se je vršil napovedani javni shod minulo nedeljo. Govorili so: poslanca Ažman in Pogačnik, dr. Evgen Lampe, Vinko Jan in dr. Jan. Razen dr. Lampeta so se držali vsi strogo stvari in gospodarskih naših teženj, le rimski doktor vzletel je višje in nam pridigoval o Liguoriju in Grassmanu, o «Gospodarski zvezi», dr. Žindri in o neprilicni zvezi s temi predmeti, o možatem nastopu nadvojvode Frana Ferdinanda. Seveda se je vsipalo pri tem nepotrebem govoričenju več vreč zabavljic na liberalne časopise.

Ko našteva časopise, ki hvalijo Grassmana, pozabi na «Gorenjca». Ogorčeno ga na to hibo opomni kapelan. Na ugovor dr. Jana mora pripoznati, da le indirektno in še to ni res. Grassmana mi ne poznamo in ga tudi ne hvalimo, pač pa obžalujemo Liguorijevo moralo, ki se udomačuje in napačno uporablja pri naši duhovščini. Gorjanci imajo živ čut za pravico in vzamejo dobro od vsakega, od klerikalca kakor od liberalca in grajajo tistega, ki priporoča kaj slabega. Če pa vedno in vedno sliši in bere le dr. Suštersičevo slavo in preklinjevanje dr. Tavčarja in liberalcev, omaje se v njih pravni čut in škoda zanj. Dr. Lampetov govor je več pokvaril kakor koristil. Poslanec Pogačnik je opravičeno obžaloval, da se nesramna politika umešava povsod, pa že dr. Lampe, ki ljubezno pretvezo, da je gospod poslanec moral na Dunaj, nekako nadaljeval njegova izvajanja, je na to pozabil in med Gorjance vrgel dvorezni meč visoke politike in kvaril s tem stvarna obravnavanja na javnem shodu. Njegov govor je bil dober po besedilu in mimiki, a slab in nepotreben po vsebini. Liberalci smo si mislili: Še mi tiho bodimo, kakor so oni in šlo je. Sicer bi bil nastal nemir in tega ne maramo. Dr. Lampetov govor je bil natisnjen v «Slovenca» že prejšnji dan kot uvodni članek. Gorjanci so debelo gledali, ko jim gospod župnik pove, da vsled napornega dela v deželnem zboru ne mara več biti poslanec in da nam bode jeseni preskrbel drugega, in sicer g. Pogačnika, ki ni obrit in ima precej dolge «muštace». Vederemo! Izpreobrne naj nam le barona Sveгла, da bo postal odkrit podpiratelj gorjanskih teženj, da izposluje Gorjancem kolodvor v Gorjah ali na Rečici, Beljanom in Nomeljčanom kolodvore namesto sedaj nameravanih postajic, Kranjcem, Tržičanom in Ločanom pa železnično iz Tržiča v Kranj, hvali naj kmetijsko družbo tudi drugje kakor jo je hvalil na shodu. S tem si bo postavil trajen spomenik, četudi ne postane naš deželni poslanec. (Poročilo, katero smo dobili iz druge roke o tem shodu, namreč iz Lesec, natisnemo prihodnjič. Opomba ured.)

Z Bleda. O binkoštnih praznikih ima «Zaveza» jugoslovanskih učiteljskih društev pri nas svoje zborovanje. V soboto in nedeljo dopoldne se bodo posvetovali o stanovskih stvareh in o narodnem šolstvu, v nedeljo popoldne in ponedeljek pa sta odločena zabavi. Pričakovati je obilne udeležbe ne samo od učiteljev, nego sploh od intelligence. V nedeljo ob osmih bo zabavni več učiteljskih društev v Lujzinih toplicah s petjem in godbo. Upamo, da se mnogo intelligence z Gorenjskega udeleži tega večera, da pokaže s svojo navzočnostjo simpatije do slovenskih naprednih učiteljev. Vlak nazaj grede odhaja ob dveh ponoči iz Lesec proti Ljubljani in na Koroško, tedaj prav pripravno, kdor želi biti že pred dnem doma.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebnosti. Prestavljena sta davčna praktikanta Franc Kratner iz Kamnika v Logatec in Franc Prezelj iz Idrije v Kamnik. — Davčni praktikant Josip Peharec v Kranjski gori je iz službe odpuščen. — Umirovljeni sodni sluga v Kamniku Jurij Klemenčič je dobil častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje.

Železnica Tržič-Kranj. Poslanci dr. Ferjančič in tovariši so stavili v državnem zboru predlog, da naj se gradi železnica Tržič-Kranj. Meneč, da so v takih vprašanjih lahko vsi kranjski poslanci edini, so predlagatelji naprosili poslanca Pogačnika, da naj pridobi tudi podpise kranjskih klerikalcev. Ti poštenjaki so dobro uro sedeli na predlogu, končno pa so izjavili, da ga ne podpisajo. V omenjeni dobri uri pa so naši klerikalci predlog naprednih poslancev korenito prepisali ter ga drugi dan sprožili kot svoj lastni predlog. Ali ni tako postopanje otročje?

Nepopoljšljivi Koblar. Ne vemo se več spominjati na kako številko «Slovenskega Lista», v kateri se ne bi nahajala vsaj kaka ljubezniva notica iz Kranja. To se nam je zdelo tudi vedno povsem naravno. Z imenovanjem sefredakterja Koblarja kranjskim dekanom, je postal tudi «Slovenski List» manj ali več lokalni list za Kranj in okolico. Tako si je pridobil ta čedni list če ne naročnikov,

pa saj nekaj bralcev, zlasti takrat, kadar je prihajal v hiše brezplačno, kar se je zgodilo vselej, kadar sta imela Koblar in Pavšlar kaj posebnega na srcu. Tako smo se morali tudi mi, vršeč svojo časnikarsko dolžnost, privaditi polagoma temu ne ravno prijetnemu čitivu. Ko smo tedaj minulo soboto vzeli v roke zadnjo številko «Slovenskega Lista», smo — kakor običajno — stikali najprej po «novicah» iz Kranja. A glej čudo! Iskali smo zaman. Prečitali smo uvodni članek — pravi biser iz Koblarjevega peresa — prebrali smo dopise ter notice in prebrali bi bili celo inserate, ko bi jih kaj bilo, z eno besedo, pregledali smo vse, od naslova pa do imena hrabrega moža, ki si upa opravljati oni res nevarni posel odgovornega urednika «Slovenskega Lista» — a našli nismo nikakega poročila iz Kranja, niti zlaganega, kamoli resničnega! Nismo si mogli tolmačiti dekanovega molka. Ugibalo se je različno. Nekateri so bili mnenja, da je dekan še utrujen od prenapornega dela pri volitvah, drugi so zopet domnevali, da sta se s Pavšlarjem skregala, mi pa, ki mislimo o svojem bližnjem vedno najboljšo, smo bili prepričani, da je sv. duh z ozirom na bližajočo se binkošti že obsenčil našega dekana in da je ta praznота v «Slovenskem Listu» začetek Koblarjevega izpreobrnjenja k boljšemu. Oh ta bridka prevara! Koblarjev molk je bil le mir pred nevihto. Drugo jutro pri prvi maši je pa zopet padala toča na ubozega «Gorenjca»! Dekan je prihranil ves žolč za nedeljsko pridigo. Svaril je pred slabimi časopisi, seveda ne pred svojim «Slovenskim Listom», katerega so krivični sodniki že tolikokrat obsodili radi častikraje, ampak pred hudobnim, pohujšljivim «Gorenjcem», ki zabavlja — kakor je povedal — čez papeža, škofa in — česar pa ni povedal — čez kranjskega dekana. Ko bi «Gorenjec» saj tehanta pustil pri miru, potem bi mu morda Koblar niti ne zameril, če bi kdaj res napadal papeža ali škofa. Vemo se spominjati, ko je liberalac Koblar s posebno vnemo bral, če ne tudi pisal «Narodove» članke, o takratnem ljubljanskem škofu Missiji. No, Koblar je zopet postal goreč katolik, le tega še danes ne ve, da ne sme streljati, če hoče, da se ne bo streljalo nazaj. Ker je pa Koblarju prešlo tekom let zabavljanje v meso in kri, bo moral rad ali nerad dovoliti, da bodo pušice letale vsigdar nazaj. In če bomo kranjskemu dekanu povedali kake bridko resnico, potem bo pa Koblar zopet besedičil, da zabavljamo — čez papeža in škofa. Kar še ni, se lahko zgodi. Vsaj rdeč kolar je neizogiben pri tako uspešnem in vsestranskem delovanju za — «vero»!

Poslanec dr. Ferjančič je v seji poslanske zbornice z dne 23. t. m. govoril pri specialni razpravi o investicijski predlogi. Med drugim je povdarjal, da je vlada s to predlogo plačala le del starega dolga. Če pa vlada ne stori ničesar drugega, nego je projektirano v investicijski predlogi, potem ne bode dosti doseženo. Potrebno je skrbeti, da bodo nove železnice imele dovolj prevažati. To se da storiti le s tem, da se dograde potrebne lokalne železnice. V programu je določenih zato 13 milijonov, a ker je že z nekaj milijoni disponirano, ostane za prihodnost samo 7-8 milijonov. Ta svota se razdeli na pet let, torej pride na vsako leto tako malo, da ni možno kaj izdatnega storiti za zgradbo lokalnih železnic. Odsek je to sam uvidel in sklenil to svoto zvišati za 4 milijone. Govornik je korenito pojasnil, da je treba lokalno železništvo spraviti v racionalen sistem. Zlasti kranjska dežela čuti to hudo. Osvoboditi jo je treba od južne železnice. Doslej ima Kranjska samo take lokalne železnice, ki nimajo zveze. Treba je, da se te železnice naprej izpeljejo, da se bodo mogli izkoristiti zakladi dežele in vodne sile. Nujno je potrebna tržiška lokalna železnica in istotako je nujno potrebna zveza kamniške železnice z velenjsko. Velenjsko železnico mora država v lastnem interesu prevzeti. Govornik se je odločno izrekel zoper Berksov predlog, da naj se razcvitajoči se Kamnik, ki ima lepo prihodnost, pusti na stran in naj se zveza med velenjsko in kamniško železnico izpelje na Domžale. Poslanec dr. Ferjančič je za svoj govor žel obilo priznanja.

Podružnica slovenskega planinskega društva za kranjski okraj priredi prihodnjo nedeljo dne 2. junija izlet čez sv. Mohor v Selca. Ker je pot lepa in

složna, raz sv. Mohorja pa krasen razgled po celi Gorenjski, po sorskem potju doli do Ljubljane in je samo triinpol ure hoda, upamo, da bode izletnikov lepo število, osobito, ker se tudi p. t. dame zanimajo že delj časa za ta izlet. Odhod bode točno ob sedmih zjutraj. Zbirališče savski most. Ub neugednem vremenu preloži se izlet na drugo nedeljo. Prijateljice in prijatelji planin udeležite se tega prvega letošnjega izleta najmnogobrojnejše, ker upamo, da se bode ta po neprisiljeni zabavi in vredno priklopil svojim prednikom.

Potrjena obsodba. Svoječasno smo poročali, da je bil odgovorni urednik «Slovenskega Lista» obsojen na 200 kron globe, odnosno na 20 dni zapora, ker je «Slov. List» kradel čast gg. dr. Iv. Tavčarju in kranjskemu županu Karolu Šavniku. Minuli četrtek je bila pri vzklicni razpravi ta obsodbe potrjena v celem obsegu. Gospod dekan Koblar, kaj pravite, kdo je bil iznova obsojen? Kakor čujemo, zbirajo se zopet novi oblaki nad «Slovenskim Listom». To pa kar nič ne moti šefredakterja te umazane cunje, da s pobožno proti nebu zavitimimi očmi na svetem kraju, raz prižnico udriha po «Gorenjcu» in drugih listih. Tako nepremišljeno zabavljanje v cerkvi je, kakor smo povdarjali že šestokrat, le voda na naš mlin v veliko reklamo našemu listu, zato pa iz hvaležnosti polagamo gosp. tehantu prav toplo na srce, da naj prav pridno prebira «Gorenjca», od katerega se lahko nauči dostojne pisave, kar bi mu prihranilo mnogo kronic. Tako bomo koristili drug drugemu!

Barnum & Bailey. Kakor znano, bo priredil ta največji cirkus 30. t. m. v Ljubljani dve predstavi. V to svrhu bo vozil iz Lesec (ob 7:24 uri zjutraj) posebni vlak, ki se ustavi v Kranju ob 8:08. Iz Ljubljane se odpelje ta vlak zvečer ob 11:01 uri in privozi v Kranj ob 11:55, v Lesce ob 12:40. Vozne cene so v četrtek za vse vlake izdatno znižane. Ker bo v četrtek pri blagajni velika gnječa, opozarjamo sl. občinstvo, da si nabavi vozne liste že lahko v sredo.

Godba tukajšnjega gasilnega društva napravi v nedeljo jutri teden, dne 2. junija koncert na Gaštelju.

V Zadrugi pri Trziču je dne 20. t. m. ob poltred popoldne pogorelo poslopje Lovrenca Ilarja hiš. štev. 14. Zažgal je pod streho petleten fantič, ki je tudi sam zgorel. Škoda je 1000 kron.

Nesreča. Iz Trziča se poroča, da se je minulo nedeljo ponesrečil čevljar Fr. Hafner. Na Ljubelju je padel čez visoko skarpo; po zdravnikovi izjavi ima ranjen drob. Malo je upanja, da okreva.

V Ribnem (politični okraj Radovljica) dobe novo faro. **Obesila** se je minuli ponedeljek v Radovljici Marija Grlic, ki je bila že dolgo časa slaboumna.

Razstava risarij učencev obrtno nadaljevalne šole v Št. Vidu pri Ljubljani bode binkostne praznike, t. j. 26., 27. in 28. t. m. Odprta bode dopoldne od osmih do poldneva, popoldne pa od treh do petih. Prijatelji šole in posebej še obrtniki se vabijo, da si ogledajo to razstavo.

Iz Gorj se nam piše: Gorenjci imajo navado, da v lepih dneh radi izlete v prosto naravo, posebno ob nedeljah in praznikih jim je priljubljena pot na jezero ali na Bled. Kdor pride gori, mu priporočam, naj si pri tej priliki ogleda še sotesko «Vintgar» pri Gorjah. Pot z Bleda pelje na Zasip, potem k cerkvi sv. Katarine, skozi gozd in do slapa Radovne, imenovan «Šum», se pride polagoma v eni uri. Od tod je ob vodi navzgor speljana lepa pot, dostikrat vdolana v skalo in podprta z železnimi drogovi. Opazujoč bistre postrvi, razne slapove, visoke skale in penečo se vodo prideš kmalu do restavracije ob koncu soteske, katera se odpre ob binkostnih praznikih. Tu se odpočiješ ob dobri vinski kaplici ali svežem pivu — tudi mrzla in gorka jedila so ti na izbiro. In ko si se okrepeš ob dobri jedi in pijaci, potruji se še na razgledni stolp «Cirkel», odkoder imaš krasen razgled daleč na okrog. Odtod imaš slabo uro do Bleda nazaj in zvečer prišedši domu lahko rečeš, da si dobro porabil svoj prosti čas.

Volitve občinskih odborov. V Zgornjem Tuhinju je bil dne 31. marca izvoljen posestnik Jernej Hribar iz

Zgornjega Tuhinja občinskim predstojnikom in posestnika Vid Kadunc iz Zgornjega Tuhinja in Jože Smolnikar iz Malega Hriba odbornikom. — V občini sv. Jošt je bil dne 24. aprila izvoljen Janez Papler, posestnik v Zgornji Besnici, županom; Urban Starman, posestnik v Zgornji Besnici, in Jan Žan, posestnik v Pševem, pa odbornikom. — V občini Hrastje je bil dne 1. t. m. izvoljen županom Franc Strupi, posestnik iz Čirčič, Janez Novak, mlinar iz Prebačevega, in Bl. Nadižar, posestnik iz Čirčič, odbornikom.

Iz Mojstrane. Dne 12. t. m. okoli polnoči je hlapec Anton Kuralt z Dovjega zasledoval z dvema fantoma hlapca Jožefa Berčana iz Mojstrane. Pri hiši posestnika Jerneja Jansa so zadeli na Berčana pod oknom deklet Marije Praprotnik. Berčan je imel v roki smrekov kol. Kuralt je prišel nad Berčana s polenom in ga udaril po roki tako, da je slednji spustil kol, potem ga je pa udaril se čez glavo. Berčan je takoj obtežal nezavesten na tleh in čez dva dni nato umrl. Kuralta se izročili c. kr. sodišču v Kranjski gori.

Bohinjsko jezero — javna last. «Slovenski Narod» piše: Verski zaklad ima sicer ogromno premoženja, a vzlic temu se je polakomnil tudi bohinjskega jezera in je storil pri pristojnih oblastvih primerna pota, da se pripozna jezero kot privatna last verskega zaklada. Bodočnost Bohinja bi bila s tem jako oškodovana. Na srečo se je ta poskus verskega zaklada izjalovil in je bilo tudi v zadnji instanci spoznano, da je bohinjsko jezero javna last.

Tatvina. Posestniku Jakobu Sodja iz Bohinjske Bele je nekdo dne 23. t. m. iz žepa ukradel 300 K, kd je zaspal na neki klopi na Marije Terezije cesti v Ljubljani.

Požar v Gorenji vasi nad Škofjo Loko. V ponedeljek popoldne je nastal v prijazni Gorenji vasi nad Škofjo Loko strahovit požar. Gorela je skoro cela vas. Ogenj je nastal ob poltred popoldne in se je hitro razširil, nazadnje je gorela še jako trdno in dobro zidana ter krita orožniška kasarna. Hiše so gorele, kakor bi bile polite s petrolejem. Ogenj je nastal pri Hrvatcu, a zanetil ga je po neprevidnosti 7 let stari domači fant. Pri Hrvatcu ni bilo nikogar doma, in je vsled tega zgorela tudi vsa živina. Požar je vpepelil 30 hiš in 15 gospodarskih poslopij. Domači gasilci so bili sicer, koj zbrani in so pridno delali, ali opraviti niso mogli ničesar, ker niso izvežbani. Tudi poljanski gasilci, ki so dobro izvežbani, potem škofjeloški in starološki gasilci so prihiteli na pomoč in se marljivo trudili, da rešijo, kar se je dalo rešiti. Posestnik Franc Demšar iz Sestranske vasi je po trudapolnem in napornem delu pogostil vse gasilce. Čast mu! Kakih 150 prebivalcev je brez strehe in živeža. Škoda znaša okrog 200.000 kron, zavarovani pa so bili samo za okrog 34.000 kron. Opozarjamo na oklic c. kr. okrajnega glavarstva v Kranju. Tudi uredništvo «Gorenjca» vsprejema milodare za te nesrečneže.

Na Štajerskem.

Razgnan shod. V Ponikvi ob južni železnici je shod, ki se je vršil minulo nedeljo v ondotnem župnišču, župan na ukaz okrajnega glavarstva celjskega razpusstil. Orožniki so morali posredovati.

V Šmarju pri Jelšah je moral ondotni kapelan Krohne minulo nedeljo prekiniti pridigo, ker so se poslušalci smejali, kašljali in kihali.

Križem sveta.

Škandal je nastal v četrtkovi seji državnega zbora. Dvornega svetnika Zehnerja bi bili skoro pretepli, da ni hitro odšel iz dvorane.

Morilec Wanyeka so v sredo zjutraj obesili na Dunaju.

Bresci, morilec laškega kralja Umberta, se je v San Štefanu usmrtil.

V Barceloni na Španskem se boje novih penzirov.

Razne stvari.

Draga zausnica. Dvorni slaščičar Josip Sluka je dal nedavno zausnico mestnemu uradniku Rudolfu Mayerspergerju, her mu je ta rekel osel. Za to zausnico je Sluka plačal 200 kron, Mayerspergerja pa je veljal osel 30 kron.

Nov davek. V zbornici je predložila vlada načrt zakona, s katerim se uvaja nov davek na železniške vožne karte. Ta davek bi donasal državi enajstino milijona kron ter znašal za glavne železnice 12, za lokalne 6 in za male železnice 3 odstotke vožne cene. Vlada hoče s tem davkom pokriti pomanjkljaj vsled odprave mitnic, premembe pristojbinskega zakona in vsled nameravanega izboljšanja položaja diurnistov. Takoimenovane delavske karte bi bile proste davka.

Strašen roparski umor se je te dni izvršil blizu Berolina. Na polju so našli truplo moža, kakih 40 metrov proč pa glavo. Truplo je imelo več ran. Storilca še niso zasledili.

Kaj je žena? «Ako je mož glava družine, kaj je potem žena?» — Ta je v raznih okolščinah vse kaj drugega. Pridna gospodinja je roka, zapravljiva je želodec, ki vse prežene; duhovita je uho; klepetava so usta; dobrosrčna je srce, hudobna in prepirljiva je slednjič žolč. — Žena, ki je dobra, mila, npravna, razumna, prijazna, je več kakor glava, roka, oko, uho, usta in srce — taka žena je duša družine.

Državni zbor.

Poslanci dr. Tavčar in tovariši so stavili nujni predlog, naj se podeli pogorelcem v Gorenji vasi nad Škofjo Loko primerna državna podpora.

Pri razpravi o investicijski predlogi je tudi govoril poslanec Pogačnik, ki je rekel, da kranjska dežela ni zadovoljna s tem, kar dobi po investicijski predlogi, zlasti ker se zakon o lokalnih železnicah prav nič ne ozira na Kranjsko. Ostro je prijemal južno železnico in ožigosal Slovincem sovražno postopanje ravnateljstva državnih železnic v Beljaku.

Poslanec Berks je govoril o podržavljenju proge Celje-Velenje in o zgradbi železnice od te proge v Domžale.

V proračunskem odseku je poslanec Robič zastopal želje in zahteve Slovincem ter vladi izrekel nezaupanje, ker se noče ozirati na povsem postavne in opravičene zahteve slovenskega maroda.

Gospodarske stvari.

Opisuje župan Matija Bobnar.

Gotova pomoč proti davici ali difteriji. Kakor hitro se je davica začela kazati v kraju, naj se človeku, ki oboli na tej bolezni in čuti bolečine v grlu, okolu vrata naveže obkladkov, po izkušnjah najboljši: svežega kislega zelja, kakršno se vzame ravno iz kadi. Vzame naj se tudi tri četrtine navadnega kozarca čiste vode, v katero naj se kanijo štiri kapljice hude in očiščene žveplene kisline (Teufelöhl), ki se dobiva v lekarni. Voda in žveplena kislina se morata dobro pomešati. Odraščeni bolnik naj hkratu popije vso to žvepleno kislino okisano in pomešano vodo, otrokom pa se jo da v dveh ali treh presledkih v četrt do pol ure vsakokrat nekoliko popiti. Ako bolniku pri tej bolezni kri hudo sili v glavo in se mu začne mešati, da se mu na pičlega četrt litra čiste vode štiri kapljice homeopatično prirejene tinkture «Belladona». Tega zdravila naj jemlje potem odrasčeni bolnik na vsake dve uri po eno veliko žlico, otrokom se pa da na vsake dve uri po eno malo žlico.

Da konju raste rog, je najboljši, ako vzameš lima, kravjih odpadkov in lanenega olja. Vse skupaj naj se zgnete in konju obveže na rog. Potem pa ga pusti dva ali tri dni v temi. Od tega bo rog rasel, da se boš čudil.

Da raste konju lep rog vovsetih kropiv, jele-novega loja in soli. Vse skupaj naj se zmeša in konju priveže na rog. Kmalu se bo tedaj naredil lep rog.

Listnica uredništva.

Dopis iz Bukovšice smo morali odložiti za prihodnjič.

Pianino

skoro nov (črn) ceno proda g. Franc Wogrolly, izprašan učitelj godbe v Kranju. 99—1

Št. 7889.

Oklic.

Dne 20. majnika t. l. je zadela vas Gorenjo Vas pri Poljanah grozovita požarna nesreča. Od močnega vetra pospeševan se je razširil požar v kratkem času ter je vpepelil 27 hiš in več postranskih poslopij.

Več nego sto večinoma najubožnejših prebivalcev ni izgubilo samo svojega podstrešja, ampak tudi vse svoje imetje in deloma tudi svoj kruh.

Z ozirom na to se zdi c. kr. okrajnemu glavarstvu potrebno provzročiti, da se napravi javen sklad milih darov za ponesrečene prebivalce vasi Gorenja vas v tukajšnjem političnem okraju in c. kr. okrajno glavarstvo se obrača pri tem zaupljivo do že tolikrat izkazane dobrotljivosti prebivalstva, ki se gotovo ne bode obotavljalo, da bo po svojih močeh pomagalo tako hudo zadetim pogorelcem v Gorenji Vasi.

Dospeli darovi se sprejemajo pri tukajšnjem uradu, dalje pri župnih in občinskih uradih.

C. kr. okrajno glavarstvo

v Kranju, 22. maja 1901.

Dr. Gstettenhofer l. r.

Vozni red

na gorenjski in kamniški progi državnih železnic
veljaven od 1. maja 1901.

Vlak odhaja v Ljubljano, in sicer z Jesenic ob 1:31 zjutraj, 9:27 dopoldne, 2:31 popoldne, 6:45 zvečer in 5:25 zjutraj; iz Lesec-Bleda ob 1:56 zjutraj, 9:53 dopoldne, 3:04 popoldne, 7:18 zvečer in 5:48 zjutraj; iz Radovljice ob 2:02 zjutraj, 9:59 dopoldne, 3:10 popoldne, 7:24 zvečer in 5:54 zjutraj; iz Podnarta-Krope ob 2:21 zjutraj, 10:16 dop., 3:28 pop., 7:30* in 7:42 zvečer, in 6:10 zjutraj; iz Kranja ob 2:38 zjutraj, 10:31 dopoldne, 3:46 popoldne, 7:50* in 8:01 zvečer, 6:26 zjutraj; iz Škofje Loke ob 2:51 zjutraj, 10:43 dopoldne, 3:59 pop., 8:04* in 8:15 zvečer, 6:38 zjutraj in pride v Ljubljano (južni kolodvor) ob 3:25 zjutraj 11:16 dopoldne, 4:38 popoldne, 8:38* in 8:51 zvečer, in 7:12 zjutraj. — Iz Ljubljane nazaj pa odhaja ob 10:00 zvečer, 7:05 zjutraj, 11:51 dopoldne, 4:06 in 5:41* popoldne, 12:24 ponoči; iz Škofje Loke ob 10:34 zvečer, 7:47 zjutraj, 12:28 opoldne, 4:45 in 6:15* pop. in 12:58 ponoči; iz Kranja ob 10:46 zvečer, 8:04 zjutraj, 12:41 opoldne, 4:57 in 6:27* pop., 1:12 zjutraj; iz Podnarta-Krope ob 11:02 zvečer, 8:23 zjutraj, 12:57 opoldne, 5:13 in 6:42* pop. in 1:29 ponoči; iz Radovljice ob 11:18 zvečer, 8:41 zjutraj, 1:14 opoldne, 5:30 popoldne in 1:46 ponoči; iz Lesec-Bleda ob 11:25 zvečer, 8:53 zjutraj, 1:25 opoldne, 5:40 popoldne in 1:54 ponoči; z Jesenic ob 11:53 zvečer, 9:25 zjutraj, 1:56 opoldne, 6:11 popoldne in 2:25 ponoči.

Vlak odhaja v Ljubljano, in sicer iz Kamnika ob 5:30 zjutraj, 9:53 dop., 4:55 in 8:40* zvečer; iz Jarše-Mengeša ob 5:52 zjutraj, 10:12 dop., 5:15 in 9:00* zvečer; iz Domžal 6:05 zjutraj, 10:22 dopoldne, 5:26 in 9:10* zvečer; in pride v Ljubljano ob 6:49 zjutraj, 11:06 dop., 6:10 in 9:55* zvečer. — Iz Ljubljane odide v Kamnik, in sicer ob 7:28 zjutraj, 2:05 pop., 6:50 in 10:25* zvečer, pride v Domžale ob 8:13 zjutraj, 2:50 pop., 7:37 in 11:08* zvečer; v Jarše-Mengeš ob 8:23 zjutraj, 3:00 pop. in 7:48 in 11:18* zvečer; v Kamnik ob 8:42 zjutraj, 3:19 popoldne, 8:07 in 11:37* zvečer.

* Vozi samo ob nedeljah in praznikih, in sicer na kamniški progi od 1. maja, na gorenjski pa šele od 1. junija naprej.

Koncesija (patent)

za gostilno in šarkuterijo se odda v najem.

Ponudbe vsprejema upravništvo «Gorenjca».

98—1

Bizeljsko vino!

Najizbornejšega vina okoli 300 hektolitrov iz lastnega vinograda hrani za poletno oddajo

Ivan Malus,

101—1

vinogradar na Bizeljskem

ter ga oddaja po nizki ceni na drobno in debelo. Imam še čez 490 veder finega belega in rdečega vina za oddajo samo od požlahtnenih trt. Kdor ga rabi, naj ne zamudi kupiti naše lanske kapljice.

Hiša

ali pa celo posestvo se iz proste roke proda. V hiši je znana gostilna sedaj v najemu «pri Godelmanu» na Trati pri Velesovem. Plačevanje po dogovoru, obrestovanje se more razdeliti tudi na obroke.

Več se izve pri posestniku Lovru Hacinu.

100—1

Spomenica

dr. Ivana Jana o bistvu in učinku njegovega zavetišča za nevrastenike vrh Homa pri Bledu.

Dalje.

Poglavitnejši del naše hrane, namreč zadostnega, svežega in nepokvarjenega mleka, sirovega masla in sira, nabavim si na sledeči način: Na in ob Homu pasejo Podhomci, med njimi moj brat, 4 svaki, dva strica in en bratranec govedo in drobnico. Živina se goni vsak dan na pašo in domu, poletu se po dvakrat. Če preskrbim v obližju naših kočic primerno podstrešje, pastirja in majerco, ki bosta krave in koze pasla in molzla, mleko pokupim jaz in ga porabim sveže ali ga dam predelati v sirovo maslo in sir, oprostim s tem kmeta skrbi za živino in sebe skrbi za mleko, živine ne bo potreba goniti na pašo in domu, ker bo sredi pašnika imela podstrešje in oskrb, kmet si lahko pošlje po maslo, mleko in sir, kolikor ga za dom potrebuje, jaz poskrbim, da se izdelovanje vrši ceno, pravilno, čedno in brez primes. To naj bode začetek podhomske sirarne in mlekarne. Sedaj se redi živina samo radi prireje za trg, pozneje se bode redila radi mleka, kar očitno več nese, ker kupčija le ne izostane. Mesto jalovine imeli bodo kmetje polne hleve močnih krav in koz. To bode druga važna posledica mojega podjetja.

Dne 1. julija gre podhomska živina na planino Klek in vsaj deloma mi za njo. Na Homu in na Kleku bomo v lastnem interesu, da zboljšamo množino in kakovost mleka, skrbeti za izboljšanje pašnikov. Ruvali in izkopavali bomo brinjevo, češminjevo in trnjevo grmovje, presekali razmršene bukove, smrekove in mecesnove gozde, napravljali steljo, popravljali pota, odstranjevali kamenje in skalovje, zasejevali goličave, sejali trave in skrbeli za to, da se gnoj ne pogubi, temveč pravilno porabi. Paterna rura, domačo zemljo bomo z vnemo in zatajevanjem po vseh pravih dosedanje vede obdelovali.

Vsaj bodo vsakovrstni strokovnjaki, med njimi gotovo tudi kulturni tehniki dohajali k meni, ker nesrečna nevrastenija razširjena je ravno v krogih, ki se bavijo z dušnim naporom. Pogoji, da se izboljšajo, je, da ga začasno opuste. Vsak uradnik, duhovnik, učitelj, trgovec ali tovarnar je nekoliko nevrasteničen in naj zahaja k meni se krepiti, kulturni tehniki vodili bodo naša dela za izboljševanje pašnikov, za osuševanje in namakanje travnikov. Od Bobna, kjer je nastanjeno sedaj c. kr. gozdno upraviteljstvo Bled, do gorjanske farne cerkve razteza se ravan z močvirnatim svetom in kislom, pičlo travico. Osuševanje tega barja bi bilo velike važnosti za občini Bled in Gorje. Če se nam posreči, da uredimo pašnike in travnike in če spravimo pridelovanje sveže krme na njivah v pravo razmerje z drugimi pridelki, bila bi to tretja važna pridobitev za nas. Pri živinoreji nas počaka še obilo drugega, jako važnega dela. Pospeševali bomo skrb za čisto pleme pri konjih, pri govedini in pri ovcah ter prašičih.

Dobri žrebci in biki pingavskega plemena, dobri ovni bergamaške in merjasci domače bele pasme se dobe in njih oskrb izroči skrbnim gospodarjem.

Ravnanje z gnojem je jako primitivno, gnojnica se vobče pogublja, umetna gnojila in močna krmila so komaj znana i. t. d. Da spravim vse stvari v tek in dobim k temu nekako pravico, dal sem se voliti za tajnika kmetijske podružnice. Ponajveč vsled mojega prizadevanja, poskočilo je že sedaj število članov od 26 na 52, naročili smo že semena, gnojila, krmila in živinske soli za poizkušnjo, prošnja za drugega žrebca je že vložena, Zaspiskim in Podhomskim ovčjerejem dobiti bo od osrednjega odbora po enega ovna bergamaške pasme, načelnistvo podružnice porabi vsako priliko, da priporoča članom, naj si vzdržujejo udobne bike, svinje in merjasce, naj čedijo živino in boljše krmijo i. t. d. Čiščenje žita s trijerjem, napeljevanje gnojnice in kompostnega gnoja, raba travniške brane se par let sem odomačuje, a prepočasi. Raba teh in drugih strojev se mora pospešiti.

Se nadaljuje.

Loterijska srečka dne 18. maja t. l.

Trst: 11 18 33 10 52

Tedenski sejem v Kranju dne 20. t. m.

Prignalo se je 192 glav goveje živine, 6 telet, 310 prašičev, 1 ovca, — buš, — koz. 50 kg: pšenice K 8.—, prosa K 7.50, ovsa K 6.50, rži K 7.—, ajde K 6.50, ječmena K 7.50, fižola semen. koka 10.—, ribničana K 9.—, krompirja belega K 1.60, rumenega K 1.80.

Nepremočne vozne plahite

v različni velikosti in kakovosti ima po nizki ceni vedno v zalogi 108—51

R. Ranzinger

ipešitiz c. kr. priv. južne železnice, Ljubljana, Dunajška cesta št. 15.

Kristjan Premru

krojaški mojster

v Kranju, glavni trg št. 130, I. nadstropje

se priporoča slavnemu občinstvu v izdelovanje vsakovrstnih oblek po zelo nizki ceni. Dijakom znižane cene. Popravila se dobro in točno izvršujejo. 90—4

Pošten hlapec dobi takoj prijetno službo.

Kje? pove upravništvo «Gorenjca».

89—4

Večkrat premisano!

Glinaste peči,
štedilnike, banje
za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, trpežne in cene
priporoča prva in največja
tovarna
pečij in glinastih izdelkov
August Dreise
v Ljubljani.

78—7

Kdor kupuje sukno blago

ogleda naj si novo urejeno sukno skladišče tvrdke

R. MIKLAUC

LJUBLJANA, Špitalske ulice št. 5

kjer se lahko prepriča o cenah brez primere.

Glavno skladišče

Loškega ševijota (sukna)

katere blago je znano dobro in se prodaja po tovarniških cenah. 64—8

Sukneni ostanki

različnih vrst za polovico cene. — Gospodje krojači dobijo na zahtevanje vzorčne knjige.

Mestna hranilnica

v Kranju
obrestuje hranilne vloge
po 4 odstotke

brez odbitka rentnega davka
katerega plačuje iz lastnega.

Stanje vlog: 2,483.781 kron 37 vinarjev. — Stanje hipotečnih
posojil 1,675.845 kron 85 vinarjev. 4—11

Pozor!

Kdor hoče imeti dobro blago strugarskega izdelka,
97—2 kakor

kegle in krogle, krogle za balin
in sploh vsa to stroko spadajoča dela po nizki ceni, naj
se obrne na

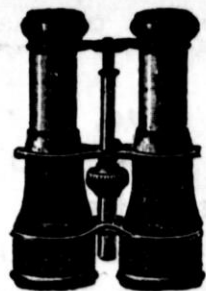
Ivana Vidmar-ja

strugarja v Ljubljani, dunajska cesta 11.

Optični zavod

Jos. Ph. Goldstein

Ljubljana, pod trančo št 1

priporoča
svojo veliko

zalogo vsakovrstnih očal, lovskih
in potnih dalnoglede, kakor tudi
vseh optičnih predmetov.

Zaloga fotografičnih aparatov.

Vse v to stroko spadajoča popravila
točno in ceno. 67—9

Vizitnice in kuverte
po zelo nizkih cenah
priporoča Jv. Pr. Lampret v Kranju.

Zaloga „Belske kisle vode“

(Vellacher Sauerbrunnen)

1—11

pri Albinu Rantu, Kranj, Savsko predmestje.
1 zaboj (50 steklenic) 8 K 50 vln.

Najboljše strune za citre, gosli in kitare.

Proti malokrvnosti.

Železnato vino

lekarnarja G. Piccoli-ja

v Ljubljani

dvornega založnika Nj. svetosti
papeža

ima v sebi 90 krat več železa

kakor druga po reklamih nezasluženo sloveča kina - železnata
vina, katera često nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno
namizno vino. 161b—44

Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina
pri malokrvnih, nervoznih ali vsled bolezni oslabeledih
osebah, kakor tudi še posebno pri bledih, slabotnih in
bolehavih otrocih.

Dobiva se v steklenicah po pol litra za 1 gld.

JOSIP WEIBL

J. Spreitzerjev naslednik

LJUBLJANA, Slomškove ulice št. 4

Stavbeno-umetno in konstrukcijsko ključavničarstvo.

Žično omrežje na stroj, obhajline mize, ograje na mirodvoru,
obmejno omrežje, vežna vrata, balkoni, verande, stolpne
križe, štedilnike i. t. d. 85—5

Špecijaliteta: valjični zastori (Rollbalken).

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica cevi in pasov

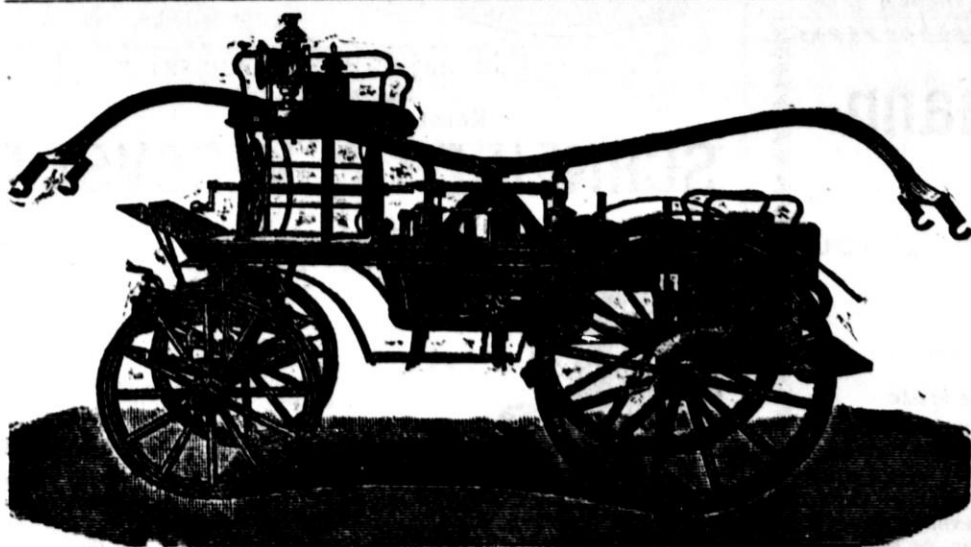
R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9
priporoča 83—5

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti
zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse drugo
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve
i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno.
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Lekarna „pri zlatem orlu“

Ljubljana, Jurčičev trg 2

M. ph. Mardetschläger, lekar in kemik, J. SVOBODE nasl.
80-6 čevljarski most.

Kupite ali naročite po pošti iz te lekarnе sledeča pripoznana domača sredstva:

Dunajske želodčne srčne kapljice, krč tolažljive, 1 steklenica 20 h, 6 stekl. 1 K.

Želodečne kapljice. 1 stekl. 20 h, 3 stekl. 1 K.

Odvajalne kroglice, v plehastih skatulah à 40 h, 3 skatlje 1 K.

Tinktura zoper kurja očesa in flašter zoper kurja očesa in trdo kožo à 40 h, 60 h, 80 h.

Fluid za vnauje drgnjenje, zoper trganje, pomirljivo sredstvo 1 steklenica 1 K.

Trpotčev sok, kašelj pomirljiv, 1 stekl. 1 K.

Prašek zoper kašelj, sliz razkrajajoč, 1 škat. 40 h in 1 K.

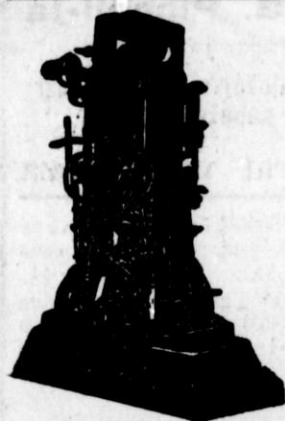
Železo-kroglice v sladkorju ali oblatih delajo in pomnožujejo kri, 1 K in 2 K.

Kina-železo-Malaga za slabotne in bolne osebe, 1 stekl. 2 K.

Kapljice za zobe, pomirljivo sredstvo, steklenica 20 h in 40 h.

Najboljše in pravo ribje olje, steklenica 70 h in 1 K, pri odkupu 6 steklenic zaračuni se samo 5 steklenic.

Nadalje se priporoča redilna štura za živino, za rogato, za prašiče in konje v skatulah 60 h in odprto pol kile 1 K.

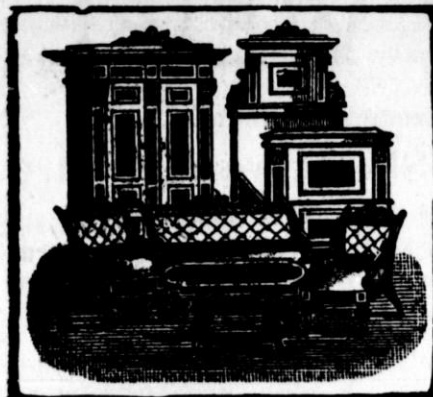

G. Tönnies

Ljubljana 66-8

tovarna za stroje, železo
in kovinolivnica
priporoča kot posebnost vse vrste
žage in vse stroje
za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

R. LANG, Ljubljana (Kollzej)

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, zaloga
pohistva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne uloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, naslonjačev, počl-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobno opravo 54-10

po najnižjih cenah.

Genike s 300 podobami pošlje
zastonj in poštine prosto.

Prodaja tudi na obroke.

Razpošiljanje točno.

Adolf Hauptmann

tovarna 53-10

oljnatih barv, firnežev, lakov
in kileja

— v Ljubljani. —

Ilustrovani cenik brezplačno in poštine prosto.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemana za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na domačine za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se za petitvrsto 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnništvo se nahaja v hiši št. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnistvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

H. SUTTNER

urar v Kranju

priporoča svojo izborno zalogo ur,
zlatnine, srebrnine in optičnega
blaga po najnižjih cenah. — Ceniki
na zahtevo zastonj in poštine prosti.

Vabim uljudno vsakogar, da si
ogleda mojo v resnici najbogatejšo
zalogo. 84-4

Priznано dobro blago.

Največja zaloga

Cene nižje kakor povsod

Ferd. Sekovanič

BLED (Gorenjsko).

79-6

Trgovina s špecerijskim in galanterijskim blagom, z vinom in likerji, delikatesami in prekajenim mesom. — Najboljše praške in kranjska domača plečeta, gorenjsko sirovo maslo. — Zaloga najboljše emajlirane kuhinjske posode, porcelana in stekla. — Norimberška in lesena roba, srajce, ženske in moške nogavice, ovratnike, manšete, čevlje za gospode, dame in otroke. — Kneippove sandale, kopalne čepice in vse potrebščine za hribolazce.

A. Tschinkelna zet

Ljubljana.

Prva in edina
domača tovarna
cikoriije,
figove kave,
kanditov,
kandiranega sadja
in konseru

priporoča priznано dobre in cene
svoje izdelke. 68-8

Najceneji in najboljši poljedelski stroji

dobé se pri

Karol Kavšeka nasl.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

Ljubljana, Dunajska cesta 16.

Vedno velika zaloga gepelnov, slamo-
reznic, mlatilnic, čistilnic, jekle-
nih plugov in sploh vse potrebščine za
poljedelstvo. 69-8

Tudi vsakovrstna železnina kakor železo,
traverze, železniške šine, kuhinjska oprava,
razno orodje za rokodelce i. t. d.

